

Орел Надія., Лях Аліна., Головня Ганна.
Функціональна диспепсія та її розповсюдженість у студентів 4 курсу

ХНМУ
Кафедра внутрішньої медицини №3 та ендокринології
Науковий керівник: асист. М.В Філоненко
Харківський Національний Медичний Університет
м. Харків, Україна

Актуальність. Функціональна диспепсія відноситься до функціональних розладів ШКТ - які є “проблемою третього тисячоліття”. Ці захворювання зустрічаються в середньому у 30-70% населення світу, у представників різних етнічних та вікових категорій, чоловіків та жінок.

Мета. Дослідити поширеність функціональної диспепсії у студентів-медиків 4 курсу.

Матеріали та методи. За допомогою розробленої нами анкети, було опитано 100 студентів ХНМУ 4 курсу: чоловічої статі – 50, жіночої статі – 50. Середній вік опитаних – $21,6 \pm 1,5$ р.

Результати. Симптоми функціональної диспепсії були виявлені у 49 студентів серед 100 обстежених. Серед них симптоми постпрандіального дистрес-синдрому відмітили 18 осіб, епігастральний больовий синдром - 21 осіб, ще 19 відзначили верхньоабдомінальні симптоми, які не можна віднести до попередніх груп. Поширеність функціональної диспепсії (ФД) серед жінок становила 68%, серед чоловіків - 42%. У чоловіків розповсюдженість клінічних варіантів була наступною: епігастральний синдром 27%, змішаний 10%, постпрандіальний 6%. У жінок: постпрандіальний синдром 36% епігастральний больовий - 22% змішаний 10%. У половини опитаних (50%) симптоми тривали більше 1 року на момент дослідження, у 30% - до 6 місяців, у 20% - до 3 місяців.

Висновки. За результатами анкетування симптоми функціональної диспепсії були виявлені у 49% опитаних студентів. Було з'ясовано, що симптоми диспепсії у жінок зустрічаються частіше, ніж у чоловіків, а клінічний варіант епігастрального больового синдрому ФД за частотою переважають над постпрандіальним та змішаним (неспецифічним). Розроблена нами анкета може бути використана як скринінговий метод діагностики для раннього виявлення ФД, що допоможе своєчасно звернутися до сімейного лікаря або гастроентеролога з метою подальшого обстеження, уточнення діагнозу, призначення лікування.